

Jaume Bertranpetit

Doctor en biologia per la Universitat de Barcelona i catedràtic d'Antropologia de la Universitat Pompeu Fabra. Director de la Unitat de Biologia Evolutiva de la Facultat de Ciències de la Salut i de la Vida d'aquesta universitat. El seu camp de recerca és la genètica de poblacions humanes, l'evolució molecular i la interacció de la biologia evolutiva humana amb altres disciplines. Ha publicat més de 190 treballs d'investigació. Ha col·laborat en diferents exposicions científiques (Darwin, 100 anys; L'arqueologia a Catalunya, avui...) Membre de l'Institut d'Estudis Catalans i de nombroses organitzacions internacionals. Guardonat juntament amb Cristina Junyent amb el III Premi Europeu de Divulgació Científica Estudi General 1997 amb l'obra Viatge als orígens. Una història de l'espècie humana.

Dijous, 8 de maig a les 12.30 h.

Saló d'Actes del Campus de Burjassot (Aulari Interfacultatiu)

El genoma com a registre fòssil de la història

Una de les dades més sorprenents del projecte del genoma humà ha estat la confirmació que només un 1,5% del genoma porta informació per sintetitzar proteïnes i, per tant, per formar els individus. Quin és el significat d'una gran part del nostre genoma? Es pot simplement considerar com escombraries?

El genoma, com a resultat d'un procés d'evolució, conserva molts rastres del passat, a vegades llunyà i ens permet reconstruir antics processos evolutius, com proper i ens permet refer la nostra pròpia evolució. Però sobretot en el genoma podem llegir el resultat dels nombrosos assaigs biològics que s'han donat en la història de la vida.

En celebrar els 50 anys de la descoberta de l'estructura de l'DNA encara ens queden grans reptes per a la comprensió del nostre genoma.